

ikke større, end at de gaa bort, og saa bygger man dem op igjen, og der er ingen Sandsynlighed for, at Nogen vil komme til Skade derved, men derfor er det ikke rigtigt at gjentage det samme Forsøg med Bolværket, hvorpaa Huset hviler. Det er dog ikke altid sagt, at Helved saaledes er med den Anstuelse, Finantsudvalget har, som jo dog i Regelen ikke undersøger Sagen personlig. Jeg tror jo rigtignok, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) dengang havde været ude og set paa Stakaderne, og maaske en af de Herrer af Udvalget vil se paa Bolværket. Men i hvert Fald maa jeg gjentagende minde om, at det ikke altid er sagt, at det gaar godt med saaledes at vedblive at udsætte disse Reparationer, der ere høist paatrængende, og da der ved en Sammenstyrting, som jo kan indtræde paa et aldeles usorubseligt Tidspunkt, let kan ske en Del Skade, vil jeg henstille, om det kan anses for rigtigt at negte en lille Bevilling, naar der virkelig er grundet Formodning om, at der kunde være Fare for Sammenstyrting. — Der er en anden Bemærkning, som jeg skal komme tilbage til, nemlig med Hensyn til den foreslaede Husleiegodtgjørelse til Chefen for Spøfficerkorpsen. Det var ikke forudsat, dengang Repræsentationsudgifterne bleve givne, at de skulde anvendes ombord. Naar Admiralen er ombord som Chef for Flaaden, har han temmelig passende Diæter til at føre en meget ordentlig Repræsentation, men det gjaldt netop her Repræsentationsudgifter i Land, dels overfor Medlemmer af Spøfficerkorpsen — det er imidlertid ikke med Hensyn til denne Repræsentation, at der forlanges Husleiegodtgjørelse; vi kjende indbyrdes hverandres smaa Forhold og lade os nøie med meget tarvelige Omgivelser — og dels særlig til en anden Repræsentation, som tidt kan komme, nemlig især overfor Chefer og andre Officerer fra fremmede Krigsskibe, som komme hertil. Det er en aldeles sædvanlig Regel, at der gjøres nogle Festligheder af den kommanderende Spøfficer for de Fremmede, og i den Henseende ere vore Forhold saa overmaade smaa, at det nok kunde være rigtigt at raade lidt Bod paa det. Forøvrigt har jeg ikke ment, at fordi Thinget har givet til Repræsentationsudgifter, skulde der af den Grund fordrøes ogsaa denne Godtgjørelse; det har jeg paa ingen Maade ment, men jeg syntes, at det kunde være en rigtig Slutten paa den saa vel opførte Bygning.

Scavenius: Jeg har blot bedet om Ordet i Anledning af den ærede Ordførers Uttringer om min Forsaaelse af Finantsloven. Jeg tror virkelig ikke, at den ærede Ordfører og jeg ere saa uenige, som han vil gjøre det til. Jeg er enig med ham i, at Finantsloven er en Lov; jeg har heller ikke tænkt mig Muligheden af, at man kunde negte det. Jeg antager ogsaa, at han er enig med mig i, at Finants-

loven skal indeholde et Overflag over Statens Indtægter og Udgifter. Det er allerede 2 Skridt fremad til Enighed. Endelig er jeg ganske enig med den ærede Ordfører i, at Bestemmelserne i Finantsloven maa have en bindende Karakter. Det kan der heller ikke være nogen rimelig Tvivl om, ellers var der jo ikke stor Grund til at indsætte dem paa en Lov. Men nu kommer jeg til Noget, som jeg dog ikke ret kan tro, at den ærede Ordfører for Alvor vil negte. Finantsloven kan ikke paa indirekte Maade, ad indirekte Veie ophæve bestaaende Love. Der er ikke nogen Tvivl om, at Finantsloven kan indeholde Andet end det, som den først og fremmest skal indeholde, nemlig et Overflag over Statens Indtægter og Udgifter; men naar den ikke paa direkte Maade indeholder Bestemmelser, som ophæve en bestaaende Lov, saa kan denne Lov ikke ad indirekte Veie ophæves derigjennem, at der gives en for lille Bevilling til Opfyldelsen af den. Jeg antager, at Ordføreren med mig vil være enig om, at dette ubetinget gjælder alle de Forhold, hvor der er Tale om Lønninger, der ere bestemte ved Lov. Jeg antager, at vi Alle maa være enige om, at ligeoverfor bestaaende Lønningsforhold er Finantsloven i strengeste Forstand kun et Overflag. Nu indskrænker Spørgsmaalet sig til syvende og sidst dertil. Er § 178 i Lov om Hærens Ordning en saadan Lovbestemmelse, der fastsætter, at der skal være de og de Heste ved Hæren? Jeg beder de ærede Medlemmer tage Loven for sig og gjøre sig den Meilighed at læse den igjennem, og jeg gad saa vide, om Nogen vil staa op og sige, at det indeholder denne Paragraf ikke. Nei, det indeholder den just, og derfor kan Finantsloven ikke ophæve denne Lovbestemmelse ved at bevilge for Lidt til Remontering. Andet er egentlig talt ikke vor Theori. Den har ikke noget større Omfang end dette meget ustyrlige: At forlange, at Loven skal opfyldes, og ikke Andet.

Ordføreren (Berg): Jeg ønsker at gjøre det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen) en Indrymmelse, inden Debatten slutter. Det ærede Medlem havde ikke Noget imod, at man negtede Bevillinger, naar man erkjendte deres Unødvendighed; men han vilde ikke have Bevillinger negtede paa Grunde som f. Ex. Høvisninger til Revision og Deslige, naar de vare nødvendige. Jeg skal dertil svare, at jeg ingensinde er med til at indstille Bevillinger til Negtelse, hvis Nødvendighed jeg anerkjender. Det er en almindelig Grund for alle vore Indstillinger, at de Bevillinger, vi foreslaa negtede, ikke ere nødvendige. De kunne være mere eller mindre ønskelige eller hensigtsmæssige, men ere de nødvendige, er jeg med til at foreslaa dem givne. — Ligeoverfor det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og hans Udtaalelse om mine Bemærkninger skal jeg ikke negte, at det dog bliver en væsentlig